

SALPETERZUUR IN REGENWATER.

Volgens de jongste onderzoekingen (in Engeland) bedraagt het totaal bedrag salpeterzuur in het regenwater, dat jaarlijks op eene hektare lands valt, van 0.33—0.83 kilogrammen.

Daar de vorming van salpeterzuur hoofdzakelijk een gevolg is van elektrische ontladingen, zoo is het te verwachten, dat de tropische regens van aan onweders rijke deelen der aarde, een grooter gehalte aan salpeterzuur zullen bevatten, dan de regens der gematigde luchtstreek. De chemische onderzoekingen van MUNTZ en MARCANO, hebben zulks ten opzichte van het te Caracas in Venezuela gevallen atmosferisch water bevestigd. Het waarnemingsstation lag 922 meter hoog en wordt geteisterd door veelvuldige onweders. Tusschen de jaren 1883 en '85 werden 121 monsters van op verschillende tijden gevallen regen geanalyseerd. Daar de jaarlijksche regenhoeveelheid aldaar 1 meter bedraagt, zoo geeft de gemiddelde hoeveelheid van 2.33 mgr. per liter, 5.78 Kg. per jaar, per hektare.

Op het eiland Réunion verkreeg men tot resultaat 6.93 Kg. per jaar en per hektare.

Uit het bovenstaande blijkt, dat de hoeveelheid salpeterzuur in het regenwater der gematigde luchtstreek te gering is, om van eenige beteekenis te dienen voor den plantengroei. Anders is het daarentegen in de tropen, alwaar de atmosfeer eene hoeveelheid salpeterzuur aan den bodem toevoert, die met eene kunstmatige bemesting van 50 Kg. natron-salpeter per hektare is gelijk te stellen, en die mag geacht worden voor een deel de oorzaak te zijn van de rijke vegetatie der tropen.

(Himmel und Erde, April 1890).

R. E. DE HAAN.